

Politísk hevn

tjak

Eyga fyrir eyga og tonn fyrir tonn, er það ekki nakað soleiðis, tann fanatíski fundamentalisturinn hugsar og ger. Hesi góðu kristnu menn, ið beitt hava teirra korrumpaðu kostaflugu við teim brúnu fepureygunum eftir sínum næsta, ekki einans eftir Martini Djurhuus soleiðis reint lokalt — tíanverri eisini globalt stynja fólk orsakað av hesum hevndarhugi teirra frelstu.

Óli Breckmann heldur í Dagblaðnum 8. júní 1990, at javnaðarflokkurin, tjóðveldisflokkurin og finiflokkur (hann meinar vituligt við gamla sjálvstýrið og eg, sum í míni býttheit helt at talan var um fólkaflokkin)! — At nevndu flokkar hava ein stiga (ein pamparastiga) — og upp eftir hesum stiga megu so hesir einstøku limir, i øllum førum um teir eru í javnaðarflokkinum, streva seg til tops — eitt trin fyrir og annað eftir — flestu teirra ynskja hetta ekki so — men sum limir hevur tú skyldu til at taka við vali til álitisstarv, um tínir felagar ynskja hetta av sær og um og hví tú verður hildin at vera skikkadur til at taka við ábyrgd.

Tá fólkafloksfólk ætla sær til tops ella verða send til tops — tá er það ein meira rituelt betingað ceremoni. Neyvan stendur hetta skrivað nakrastaðni — hetta er bara blivið soleiðis, men hetta at gerast kapitalistiskur fólkafloks-pampari — það er meira vorðið ein religiøs spurtaingur so við og við.

Vatnur sekteriskur!
Jú, Martin Djurhuus hevur gjørt eitt mistak — eingin ivi er um tað.

Mistakið er hetta, at hann hevur virkað innan tann feroyska javnaðarflokk: sosialdemokratiskur humanistiskur politikkur við breiðari altyða undirteku. Martin Djurhuus hevur virkað sum ein iðin, rættvisur, tíðum sera atfinningarsamur formaður í Suðurstreymoyar Javnaðarfeilag. Hann hevur gjøgnum sína aktivitu lutteku í tí feroysku sosialdemokratisku røsluni gjørt sína skyldu samfelagsliga særð og hann hevur havt, hevur og torir at standa við sína samfelagsligu áskoðan — teirri sosialdemokratisku — ein politisk áskoðan, sum í verki m.a. hevur sett Svøriki í fremstu røð millum tjóðir, ið hevur gjørt Svøriki og Norðurlond yvirhøvar til frimynd hjá flestu fólki og fólkasløgum í heiminum og nú serliga hjá teimum, ið liðið

hava undir diktatoriskari ekstremismu fyrir eystan fyrir ekki at tala um høgrakapitalistisk útþindu londini í Suðuramerika.

Martin Djurhuus hevur gjørt sama mistakið sum fyrrverandi týski ríkisovastin Willy Brandt, ið varð jagstraður av týskum nazistum — hvørs floksfelagar vóru fongsláðir, pindir og dripnir av tí nazifasistiska Hitler og tí fólkslagi, sum var og er tí bølmeninum líkt.

Hann hevur gjørt sama mistakið sum tann myrði Allende, ið varð forfylgdur, háðaður og dripin meðan bødil hansara, tað kapitalistisk/fasistiska svinid Pinochet varð og verður hevjaður til skýggja í tí fasistoido ófrætastroytuni Dagblaðnum undir leiðslu av einum politisk svøkum fundamentalisti. Ein verð av korrumpaðum kostaflugum.

Hesin harrafólksleikj-arin mikli við hundasál, ið rekur »humanitert« vinnulív fyrir tvangsútskrivaðar uppsparingsmilliónir úr feroyska landskassanum niðri í Suðrafriku, har meirilutur av fólkinum verður hildin í leinkjum av kapitalist/fasistisku »idolum* Óla Breckmanns.

Dagblaðið: Blaðið, ið »hugleifandi« etsar sálir við einum evarska litlum spurnartekni aftanfyrir tummatjúkkar yvirskriftir — eitt studii í juridiskum setitekniskum »fiffum« uttan hald — juridisk hvørjan vegin: bara almindiligt svínskt, kleiggið, spýggiligt bóndafangari, gjørt av hesi merkiligari verðini, sum í mentalari geiling á sinni skrivaði út bræv til Viljavargarnar: tá spekulandi í árinum av applausintensiteti úti millum SvF-siggjararnar, tá hann leikaði í á politiskum valfundi í Norðurlandahúsinum — »hevur nakar høyrð so galið?

Dagblaðið, hvørs tenn allar brendu í grund — sannlikiligt orsakað av at hitin var farin upp um kritiska markið fyrir sjálvstendring — hetta blað hevur nú fingið nýggjar handilstenn og við hesum er so seytjanátjan ára gamla herferðin hjá tí politisk svaka tikið upp aftur, i dag er tað so Martin Djurhuus, sum við snaringum, illgitingum og royksloraðum postulatam við spurnarteknum aftanfyrir skal roynast ríkin av rök.

Dagblaðið — blað teirra freistu í hægsta potensí — tí hvíta skara í hvítum bilum við háglans poleraðum

hjólskálum — hetta blað, ið er so sera áhugað í bistandsklientum, men sum ikki við einum bókstavi letst um vón, tá talan er um teir okkara bistasdsklientar, ið eru teir størstu og dýrastu, teir í fleiri hundrað millióna klassanum, sum t.d. mest habili ministarin nakrantíð í søgu feroyinga, ið av sparingunum hjá tí ørkymlaða skattgjaldaranum longu eftir hálvum øðrum ári hevur klárað at tuskað sær hundraðtals milliónir — til sín sjálvs — ella landsrevisorurin, ið spælir lögmann, ið leigar tóms húsi til landsstýrið til tess at bjarga sær og sínum, ella stør hotelleigarin og reiðarin, nú byrjar virksemini við m.a. landskassafiggjaðum ørvitstogum niðri í New Zealandi. Hesin, ið nú eins og hinir eru »farnir í bátarnar« meðan hin lögni í Dagblaðnum verður biðin um at syngja: »Nærri min Gud til tín«.

Og so hin strálendi idein uppi á Hálisi, ið eisini er vorðin bjargað av tvangsútskrivaðum uppsparingsmilliónum o.s.fr. o.s.fr. Fyri ikki at tala um eina vinnulívsstýring friðað í klassa A, ið hevur stýrt Føroyum búskaparliga í avgrundina aftan á at hava drenað landskassan fyrir milliarðir til sanering av akkumuleraðari skuld, sum tók inn seks hundrað og fimm milliónir krónur í studningi til eina fiskivinnu í gáasareygum í fjør og sum nú loksins hevur boðað frá, at tað nú er bankanna túrur til at verða lættir fyrir alt, ið likist eftirverandi kapitali í hesum landi. Hetta blað og hetta fólkslag tykist hava tikið upp síð pávastatsins frá fimtundu öld, ein skari, ið hvinur og grenjar, og sum við ónskriligari gráturødd savnar inn pening til hvít skip og hvitar læknar — ein skari, ið trýr at Gud letur seg tala við avlatsalmissu til børn við haruskari, meðan tey, hesi somu fólk, við miskunnarleysum gummiandlitum lita at og ikki lata við seg koma ímeðan tann samfelagsligi struktúrurin, sum longu í føðingini tók burtur haruskar verður sorlaður sundur, haruskar, ið vóru tikin og greidd uttan hárreisandi vátkan sær í allari elendighetini við litmørgum filmsupptøkum, men ein skipan, ið var galdandi fyrir øll og ikki nokrum fáum — útvald av spekulantum í neyð og elendighet.

Siggja tit ikki í andanum tey nøkur fáur av okk-

ara børnum — takksom standandi runt standmyndina av Olafi Olsen, Óla Breckmann og Poul Michelsen í hospitalsgarðinum í Havn meðan statuan av Jógvani við Keldu kemur at standa skinandi hvít ovast uppi á Klakkinum eins og við innsiglingina til Rio de Janeiro dagandi móti himli, ein frástandur kortini, ið iva-leyst verður tað nærmasta, hesin hvíti skari við svartari sál nakrantíð kemur tí himmalska. Ein lítill skara av leiðarum, ið tykist hava leitt sínar samkomulimir út í størsta ófori. Ærlig og góð trúgvandi fólk, ríkin í rætt av eindarleysum pamparum, har tey nú standa klist inn at skinninum, ribbað fyrir alt eins og øll onnur fólk eru blivin tað her á landi — reyrvend av skrupelleysum speklantum, ið hava borðreitt við eitrandi lógi, blandingini av politikki og religiön.

Og hvørji eru so hesi fólk? Hvat er hetta fyrir eitt fólkslag? Hvat vilja hesi menniskju, sum frá smábarnaaldri eru vorðin lærd upp til at ilttonka alt og øll líka mikið hvønn tað so er? Og hvat kann væntast at fara at henda við fólk, sum í sínum daglig degi praktisera eina læru, har tað sambært leiðbeiningum í teirra lærubók fyrir lívið stendur svart upp á hvitt, hvønn tey ikki mega menga seg við, tí tey tá annars eru í vanda fyrir at verða smittað av illum andum, ein leiðbeining, ið liggur saman við Bibliuni (undir koddanum tá tey ferðast), hvar hesi fólk m.a. eisini fáa at vita og verða rádd til at hava skálkin bak oyrað í øllum samskipti við onnur menniskju: tað kann av hesi góðu grund aldri bliva medmenniskju og í tí skili er sostatt sjálvur tann kristni bókaskapurin settur so eftirtrykkliga til viks. Tað stendur at hesi fólk serliga skulu vanda sær um medmenniskju, (sum fullkomiliga óvitandi uttan aðrar intensiönir enn hetta at vera blið mótevgis næsta sinum), at hesi helst eru úlvar í seyðaskinni, fólk, sum fjala seg aftan innbjóðandi atsetudir, men annars eru hin versti sjálvur, Satan í mannaliki.

Hvat verður av teimum? Hesi fólk, lærd upp frá barnsbéini at siggja fanan sjálvan óansað allastaðni. Og hvat verður av okkum, ið trúgva gott um tílikar verur? Eru hetta fólk? Eru hetta ikki heldur

illa komnar verur, dømdar til ævigt fortapils.

Eru hetta ikki tey, ið ein eigur at varða seg fyrir?

Ein sekt er tað so.

Fundamentalistiskt, á jú, fanatiskt, ikki minni, politisk sum ber ólukkan. Men kanska eru hetta bara fólk, ið eru gjørd í ørviti.

Eftirskrift

Tað er sjálvandi Jógvan Sundstein, ið er revisor Menningargrunnsins.

Men at Føroya mest habili ministari og lögmaður Sundstein er svágrar, tað hevur sum vera man einki við nakað sum helst at gera og at teir eisini er brøður í trúnni, tað er

sjálvandi av tilvild.

Martin Djurhuus hevur havt raksturinn av Menningargrunninum í hendi, hann er kendur fyrir ikki at taka sokallað politiskt hensyn.

Eins og hann ikki hevur dansað sambært nakrari politiskari pípu úr Tinganesi, hvørki undir Atla Dam ella Jógvani Sundstein, so hevur hann hvørki nú ella tá verið alt so serliga væl við tey fólk, ið til eina og hvørja tíð manna Tinganes.

Tað gongur sanniliga sjón fyrir søgn.

Verið nú sera, sera varnir!!!

S

BINGO

verður í

Avhaldshúsinum í Vík

mikukvøldið 20. júní, kl. 19.30

Nógvir góðir vinningar so sum vikuskifti fyrir tvey á Hotel Hafnia og mat-vinningar, harimillum krov.

Dreingjadeildin hjá
Ítróttarfelagnum Streymi

STRANDFARASKIP LANDSINS

3800 TÓRSHAVN

Broyting og eykasigling

í samband við

Jóansøkuna

leygardagin 23. júní 1990

7 A: Suðuroyarleiðin »Teistin«

kl. 07.30 Tvøroyri—Tórshavn
kl. 10.15 Tórshavn—Vágur
kl. 19.00 Vágur—Tórshavn
kl. 21.30 Tórshavn Tvøroyri

30: Vesturleiðin »Sam«

eykaferð úr Vestmanna kl. 22.30

50: Leirvíksfjarðarleiðin »Ternan«

eykaferð úr Klaksvík kl. 23.00
eykaferð úr Leirvík kl. 23.30

60: Sandoyarleiðin »Tróndur«

túrurin kl. 18.15 úr Tórshavn verður útsettur til kl. 21.30

90: Nólsoyarleiðin »Ritan«

eykaferð úr Tórshavn kl. 21.30

Strandfaraskip
Landsins

